

Dojdete-li na náměstí Ayuntamiento s barokním průčelím, najdete tu turistické informační středisko. Asi jediná informace, kterou se vám zde nepodaří zjistit tak snadno, je odpověď na otázku, jací jsou vlastně Pamplonané.

Pamplonané jsou chladní, ale milí

Před 453 lety založil Navařan Pedro de Ursúa v jihoamerické Kolumbii město, které nazval Pamplona. A právě nejlepší informaci o tom, jak vidí lidé z jiných zemí Pamplonany, by vám mohla poskytnout skupina deseti studentů z tohoto kolumbijského města. Ti sem před několika měsíci přijeli dokončit svá studia a všichni se shodují na tom, že Pamplonané jsou „vzdělaní, srdeční, ale chladní“. Jeden z nich, pětadvacetiletý telekomunikační inženýr, k tomu řekl: „Všiml jsem si mírného odstupů. Zdá se mi, že zdejší lidé jsou velmi uzavření“. Kolumbijští studenti mají pravdu. Pamplonané jsou lidé velmi milí, pohostinní, šlechetní a štedří. Stačí připomenout, že z tohoto města je nejvíce dárců krve z celého Španělska a že těchto deset mladých Kolumbijců mohlo v Pamploně studovat díky stipendiím městských institucí. Na druhou stranu je opravdu těžké dostat se do úzkého kruhu přátel a příbuzných Navařanů. Je to těžké, ale ne nemožné.

Tato rezervovaná atmosféra však beze zbytku mizí během oněch osmi dní, kdy probíhá Sanfermín. Tento týden jsou všichni přátelé všech. Je to událost číslo jedna. Než nastane období Sanfermínu, žije 184 tisíc Pamplonanů klidným životem. Skutečnost, že obyvatelé tohoto města chtějí dobře a klidně žít, se odráží v obrovském množství parků a zeleně, které zaplňují celé město. Ty nejrozsáhlejší jsou areály obou městských univerzit. Díky oběma univerzitám se podařilo proměnit město v místo plné kreativity

Úzké uličky v centru města

a mládí, kam přicházejí studenti z jiných částí Španělska i z celého světa. Dohromady pak tvoří jakýsi stát ve státě – profesorů a studentů je zde celkem 25 tisíc. Nejoblíbenější parky se nacházejí v La Ciudadela, tedy v areálu staré královské pevnosti z dob navarrského krále Filipa II., která je známá pod názvem Vuelta de Castillo. Další parky, které stojí za návštěvu, jsou park Tacóna se svými četnými zákoutími, zvláště ideální místo pro zamilované je zase Parque de la Media Luna. Aby bylo možné mít ve městě tolik zeleně, je vedle dobrých zahradníků potřeba déšť. A toho je tady dost. S výjimkou dvou letních měsíců, kdy je déšť spíše náhodný, ale ne neobvyklý, jsou ulice po zbytek roku celkem pravidelně svažovány periodicky se opakujícími srážkami. Zdejší mikroklima podporují nízké hory, které lemují jádro města. Toto vlhké klima v žádném případě nebrání lidem užívat si nočního života, setkávat se s přáteli a pojídat „pinchos“.

Začátkem července začíná opravdu letní počasí, ale i tehdy je třeba počítat s možností deště. Od půlky července do půlky září bývá ale už velmi teplo a sucho. To je také důvod, proč je město v srpnu poloprázdné a většina lidí odjíždí na dovolené. Nejvhodnější měsíce pro návštěvu Navarry jsou tedy květen a červen, měsíce, →

Kam do muzea

Museo de Navarra

Muzeum sídlí v někdejší starobylé nemocnici. Jsou zde shromážděny sbírky románského, muslimského, gotického a renesančního umění, které je spojeno s regionem Navarrou, již je Pamplona centrem. K nejzajímavějším exponátům patří především portrét markýze de San Adrián od Franciska Goyi. Muzeum je otevřeno každý den kromě pondělí 10.00 – 14.00 a 17.00 – 19.00 hodin. Vstupné je 2 eura pro dospělé, děti za polovinu.

Internetová adresa:
<http://www.cfnavarra.es/cultura/museo/index.html>

Museo Diocesano

Muzeum sousedí s dominantou Pamplony, zdejší katedrálou. Muzeum nabízí především religiozní umění, dřevomalby pocházejí z dvanáctého a čtrnáctého století. Muzeum lze navštívit od pondělí do soboty 10.00 – 13.30 a 16.00 – 19.00 hodin. Vstupné je 3 eura.

Palacio de Navarra

Původní sídlo navarrské sněmovny, která zde poprvé zasedla v roce 1851, se nachází přímo na náměstí. Novoklasicistní budova nabízí řadu uměleckých sbírek. V Trůnním a královském sále se nacházejí dekorace od Franciska Aznara či obrazy Goyi či Esquivela.

Kam na jídlo

Je velmi časté, že obyvatelé Pamplony si dávají před jídlem ještě aperitiv. „To je kvůli otevření chuti,“ říkají, zatímco jedí pincho de huevo (jednohubka s vařeným vejcem přelitým omáčkou) v **El Museo**, jednom z nepřehlédnutelných barů na ulici San Gregorio, nebo když hltají kalamáry a la romana v **El Anaitasuna**, který najdete na začátku stejné ulice. Tyto dva podniky uvádíme jen jako příklad, protože na dalších sto metrech, které zabírají ulice San Gregorio a San Nicolás, je

soustředěn největší počet barů ve městě. Mezi nimi stojí za zmínku především ještě **El Roch** se svými paprikami plněnými masem nebo **El Ulzama**. Nacházejí se zde také ideální místa pro nasátí atmosféry pamplonských ulic – například **El Cordovilla**, podnik známý svými smaženými specialitami. Pokud máte rádi větší klid, stačí se projít ulicí Iturrama. Typickým místem pro schůzky zamilovaných je lokál **Garrick** nebo irské puby, které se nacházejí právě zde.

Snímky: Sandra Kaufman

Nezapomnělo se ani na autora Fiesty Ernesta Hemingwaye.